

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym i z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:

Na trzeci kwartał 1857 od 1go lipca do ostatniego września:

na miejscu 3 złr. 45 kr.

z pocztą 4 złr. 30 kr.

Należytość (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGŁĄD.

Monarchya Austriacka. — Ameryka. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Niemce. — Szwecya. — Rosya. — Grecya. — Turcya. — Asya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 10. czerwca. Mianowany dekretem wys. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. maja 1856 l. 9380 adwokatem przy c. k. sądzie krajowym w Czerniowcach Dr. Leon Reitmann złożył dnia 10. czerwca 1857, w c. k. wyższym sądzie krajowym przepisana adwokatom przysięgę i wpisany został zarazem w listę obrońców w sprawach karnych.

Sprawy krajowe.

Edykt c. k. rządu krajowego w Krakowie tyczący się regulacji lub wykupna praw leśnych i innych służebności. (Dokończenie.)

Jeżeli jednak tylko niektórzy z uprawnionych lub do cierpienia zobowiązanych posiadaczy gruntowych regulacji lub wykupna żądają, ma komisya krajowa oceniać prawomocność prowokacyi, wedle przeważającej liczby głosów w ten sposób, że głosy posiadaczy gruntów, które wspólnej służebności ulegają, w stosunku rozległości tychże gruntów, głosy zaś posiadaczy wspólnie uprawnionych gruntów w stosunku udziału jaki każdy z tychże w użyciu służebności posiada, obliczonemi być mają.

Może jednakże w wypadkach pod b) każdy udział mający w prawie wspólnego posiadania i użytkowania skutecznie prowokacyą czynić i od innych udział mających żądać, ażeby z swoją częścią bez względu na jej wielkość z wspólności był wykluczonym, tylko wydzielenie mu jego części w wspólności zostającego gruntu (§. 14. patentu cesarskiego) jest względami w §. 5. patentu z dnia 5. lipca 1853 r. wyłuszczeniemi, ograniczonem.

W taki sam sposób dopuszczalną jest prowokacya, czyniona przez wielu udział mających, którzy w wspólności pozostać sobie życzą, przeciwko temu lub tym pozostałym udział z niemi mającym.

W każdym razie wielu wspólnie prowokujących, mają wspólnego pełnomocnika ustanowić i do prowokacyi umocowanie to dołączyć.

III. Każda prowokacya czyniona przez strony i wnoszona o wykupno lub regulacyą służebności gruntowych, ma tylko jedno oznaczone prawo służebne, które jednej albo wielu gminom, albo wielu osobom do tych gmin należącym, na tym samym służebnym gruncie służy, zawierać.

Przy prowokacyach co do wspólnego posiadania i użytkowania, ma być ta zasada zachowaną, że dla każdego gruntu, który przez się stanowi przedmiot wspólnego posiadania i użytkowania, oddzielna prowokacya wniesioną być winna.

IV. Prowokacye mają być najdłużej do końca sierpnia 1857 przez szczególne podania do c. k. komisji krajowej wykupna i regulacyi ciężarów gruntowych wniesionemi.

W razie uchybienia powyższego terminu, dotknie prowokanta sankcya w §. 42. Najwyższego patentu z dnia 5. lipca 1853 oznaczona, z mocy której tenże kosztu komisji miejscowej, do której zesłania, przez opóźnione wniesienie żądania wykupna lub regulacyi, dał powód, ponieść będzie zobowiązany.

V. Niedokładne prowokacye będą prowokantom przy oznaczeniu stosownego terminu do poprawy zwróconemi.

W razie jeżeli powtórne przedstawienie już udokładnionej prowokacyi w obecnie naznaczonym terminie nie nastąpi, tak to uważanem być ma, jak gdyby prowokacya nigdy nie miała miejsca.

VI. Raz już wniesione i przyjęte prowokacye nie mogą być po upływie terminu prekluzyjnego, w edykcie do wnoszenia prowokacyi oznaczonego, bez wyraźnego zezwolenia strony prowokowanej, cofanemi lub odwoływanemi.

Rozdział III.

Ogólne postanowienia.

I. Tak meldunki praw wykupnu lub regulacyi z urzędu ulegających, jak i prowokacye czynione co do praw, które w skutku wniesionego żądania stron urzędowemu postępowaniu ulegają, mają być dokładnie wedle instrukcyi do niniejszego Edyktu dołączonej i domieszczonej tamże formularzy ułożonymi i przez takie osoby pramocenie podpisanemi, które do wnoszenia tychże powołańmi są.

II. Meldunki i prowokacye stosownie do przepisów w niniejszym Edykcie i dołączonej doń Instrukcyi zawartych ułożone i komisji krajowej przedstawione uzasadniają poniżej wymienione następności prawe.

1. Wszyscy ci, którzy w zachodzącem uprawnieniu, w posiadaniu uprawnionego lub służebnością obciążonego gruntu jakowy udział mają, tak jak mający udział w prawach wspólnego posiadania lub użytkowania, muszą wchodzić do otwartego w tym przedmiocie urzędowego postępowania.

2. Cyrkularzem gubernialnym z 21. listopada 1848 r. nr. 14954, politycznym instancjom udzielona kompetencya do postępowania i rozstrzygania sporów pomiędzy byłymi zwierzchnościami gruntowymi i ich poddanymi, o ile się takowe odnosi do utrzymania a względnie do rozszerzenia praw, w ogólności najwyższym patentem z dnia 5. lipca 1853 roku nr. 130 zbioru ustaw, wykupnu lub regulacyi z urzędu ulegających, lub też dotyczy punktu w §. 7. rzeczzonego patentu wyłuszczonego, ma być od chwili otwarcia czynności przez miejscowe do przeprowadzenia wykupna i regulacyi ciężarów gruntowych ustanowić się mające komisye na komisya krajową wykupna i regulacyi ciężarów gruntowych przeniesioną, i też mają być wszelkie, u politycznych władz wszystkich instancji wiszące w owym czasie jeszcze stanowczo nie rozstrzygnięte postępowania, oddanemi.

3. W sprawach co do tych praw, które w myśl najwyższego patentu z d. 5. lipca 1853, tylko na wniesione żądania interesowanej strony mają wykupnu ulegać, przepisy pod 2. ustanowione co do kompetencji komisji krajowej wykupna i regulacyi ciężarów gruntowych wchodzi w życie dopiero w użycie, jeżeli przy otwarciu działań przez komisye miejscowe, w zachodzącym wypadku, prowokacya istotnie miejsce miała.

4. Co się dotyczy postępowań i rozstrzygania sporów, które nie już same prawa użytkowania, służebności albo wspólnego posiadania, lecz jedynie naruszanie w posiadaniu tychże praw, albo sposób wykonania tychże, lub wynagrodzenia za odmówione użytkowania za przedmiot mają, pozostaje z ustaw władzom politycznym służąca kompetencya nienaruszona i takowe mają i nadal prawomocne decyzje władz politycznych wykonywać.

Wnoszenie skarg do sądu tak za utrzymaniem praw, jak przeciw ich rozszerzeniu, równie jak pod względem w §. 7. patentu z d. 5. lipca 1853 r. wyszczególnionych punktów, nie znajduje już miejsca, a to ze względu na prawa z urzędu wykupnu lub regulacyi ulegające od chwili ogłoszenia niniejszego edyktu, co zaś dotyczy przez prowokacyą wykupować lub regulować się mających praw od terminu zarządzonego przez komisya krajową na skutek wniesionej prowokacyi postępowania.

6. Jeżeli skargi tego rodzaju przed sąd wytoczonymi już zostały, to na wypadek jeżeli obydwie strony wstrzymania nie zajądają, w jakimkolwiek stanowisku proces by się znajdował i bez względu czyli wyrok już zapadł ma być dalszemu biegowi sądowego działania wolne pole zostawione. W wypadku wszakże takowym jeżeli albo zajdzie porozumienie się pod względem dalszego prowadzenia procesu na drodze sumarycznej, lub też w miarę stanu sporu, gdy żadne przez jedną lub drugą stronę nabyte formalne prawo naruszonem nie jest, mają być przepisy sumarycznego postępowania zastosowanemi.

Jeżeli zaś spór takowy w pierwszej instancyi na drodze zwyyczajnego postępowania sądownego, do wyższej instancyi przejść ma, to w wyższych instancyach przepisy sumarycznego postępowania przyjść winny w każdym razie w zastosowanie.

7. Na tymczasowe wykonanie praw nie wywiera meldunek albo prowokacya wcale żadnego tamującego skutku i owszem takowe w dotychczasowym albo przez prowizoryum komisji krajowej (§. 37. patentu z dnia 5. lipca 1853 r.) bliżej oznaczonym stanie, aż do terminu, w którym wyrok w drodze regulacji lub wykupna wydany zostanie (§§. 15, 24 i 37 patentu z d. 5. lipca 1853 r.) winno pozostać. Nie mogą więc i sprawy sporne, które niemają za przedmiot użytkowania służebności, albo samego wspólnego posiadania, lecz jedynie naruszenie w posiadaniu tych praw, albo sposób ich wykonywania, lub od wynagrodzenia za wzbronione użytkowanie, tak jak na zasadzie prawomocnych wyroków lub komplancji sądowych, prowadzone egzekucye być wstrzymywanemi.

III. Jeżeli Komisya krajowa uzna być tylko prowokacyjnym meldunek w tym zamiarze zrobiony, aby postąpiono z nim z urzędu takowy za prowokacyą uważanym być ma, jeżeli meldujący wyrażnie w swym meldunku nie oświadczył, iż niechce go mieć za prowokacyą uważanym. Każda prowokacya ma być za meldunek uważaną, jeżeli prowokowane prawo za takie uznanem będzie, które z urzędu wykupna lub regulacji ulegać winno.

IV. Ponieważ wszystkie powody, pisma i postanowienia odnoszące się do w moc najwyższego patentu z d. 5. Lipca 1853 r. mającego się przedsiębrać wykupna lub regulacji, uwolnienia od stępla i opłaty pocztowej portoryjnej używają, przeto wszystkie pod tym względem do c. k. władz wystosowane podania, mają być na stronie tytułu i kopercie zaznaczeniem, „w interesie wykupna i regulacji i ciężarów gruntowych“ opatrzonemi.

V. Wszystkie władze, a mianowicie urzędy podatkowe i katastralne są obowiązane stronom celem sporządzenia meldunków lub prowokacji rozpatrzenia się w potrzebnych do tego aktach pomocniczych pod stosowną kontrolą dozwolic, i za zaplaceniem normalnie przepisanej należytości także odpisy tychże albo kopie map wydawać.

Z c. k. komisji krajowej wykupna i regulacji ciężarów gruntowych w okręgu rządowym krakowskim.

(Nadanie godności. — Mianowanie.)

Wiedeń, 9. czerwca. Gazeta wiedeńska donosi w części urzędowej:

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższym własnoręcznie podpisanym dyplomem wynieść najlaskawiej c. k. wice-prezydenta Namiestnictwa we Lwowie, *Dr. Józefa Kalchegger Kalchberg*, jako kawalera cesarsko-austriackiego orderu żelaznej korony drugiej klasy, do stanu baronów austriackiego Cesarstwa.

— Minister sprawiedliwości przeniósł dyrektora urzędów pomocniczych przy sądzie obwodowym w Nowym-Sączu, *Adama Kucharskiego*, na własne jego żądanie do sądu obwodowego w Rzeszowie, a na opróżnioną przy sądzie obwodowym posadę dyrektora urzędów pomocniczych mianował *Seweryna Maciejewskiego* adjunkta dyrekcyi tego sądu obwodowego.

Ameryka.

(Doniesienia z centralnej Ameryki. — Depesza gubernatora Mormonów.)

Z **San Juan de Nicaragua** (Greytown) otrzymano listy z dnia 1. kwietnia z doniesieniem, jaki jest skład rzeczy na widowni boju w głębi kraju. Dla opieszałości sprzymierzonych po odniesionem zwycięstwie 20. stycznia, powiodło się Walkerowi znowu zająć Rivas. Ale posiłkową kolumnę jego liczącą 80 ludzi, która nadeszła z Kalifornii, i wyruszyła do boju, poraził na głowę dnia 6. marca generał Fruto Chamorro, równie jak i innych 150 ludzi, których Walker wyprawił. Odtąd aż po 15. marca było wszystko spokojne; atoli dnia 16go uderzył Walker osobiście całą swą zbrojną siłą i w 6 dział na oszańcowany obóz sprzymierzonych w San Jorge (1/2 legua od Rivas), ograniczył się jednak na czterogodzinnej, całkiem bezużytecznej kanonadzie, poczem się cofnął. Kostarykanie napadli nań przytem z zaplecza, zabili 50 ludzi, i zmusili go do ucieczki i schronienia się poza swe okopy w Rivas. Generał Mora czynił przygotowania uderzyć na te okopy dnia 20. marca (w rocznicę bitwy pod Santa Rosa), wybierał się także zająć znowu San Juan del Sur, które dla zgnubnego klimatu był opuścił. W końcu marea przechodziły na San Miguel liczne korpusy wojska z Salwador i Guatemala, które w La Union wsiadły na okręta. Mieszkańcy z Salwador stali pod rozkazem generała Barrios jednego z najbogatszych właścicieli kopalni w San Miguel, a żołnierze z Guatemala

pod dowództwem José Maria Bolanos. José Maria Bolanos, uprzejmy, umiarkowany i stałego charakteru posiada powszechne zaufanie w Guatemali i jest szczerym przyjacielem prezydenta Carrery; piastował także kilka lat posadę komendanta stolicy. Po Carrerze ma teraz Bolanos największą nadzieję otrzymać krzesło prezydenta.

Kwebek, 23go maja. Tak zwane indyjskie biuro Stanów zjednoczonych utrzymało depeszę gubernatora Mormonów, Brigham Young, piastującego urząd inspektora, (superintendenta) spraw indyjskich w Utah. Depesza ta donosi tyle tylko, że w ogóle panuje jak najlepsze usposobienie.

Francya.

(Rewia. — Zbiory do gabinetów naturalnych. — Obóz. — Strzelba Zuawów ręczna. — Ambasadorowie rozjeżdżają się. — Misja generała Schram. — Popiersia monarchów w ratuszu. — Podróż lorda Elgin.)

Paryż, 4go czerwca. Dziś wieczor o godzinie 5tej, był przegląd piechoty gwardyi na placu Longchamps w lasku bułońskim. Wojska gwardyi pod dowództwem generała Regnault de St. Jean d'Angely ustawiły się o pół do 5tej na placu rewii. Cesarz, Król bawarski i książę Napoleon otoczeni świetnym sztabem, przybyli o godzinie 5tej. Cesarzowa i Wielka księżna Stefania jechały za nimi otwartym powozem. Rewia trwała do godziny 7mej. Wojska, których było do 20.000, wołały defilując: „Niech żyje Cesarz! Niech żyje Cesarzowa! Niech żyje Cesarzowiec!“

Paryż, 5. czerwca. Jak donosi *Monitor*, ofiarował książę Napoleon większą część swoich zbiorów naukowych, przywiezionych z podróży północnej, naturalnemu muzeum w Paryżu i cesarskiej szkole górniczej, resztę zaś posłał kilku innym muzeom po departamentach i za granicą.

Obóz pod Chalons, który ma być ukończony do 25. sierpnia i stać aż do października, przeznaczony jest wyłącznie na musztry gwardyi i Cesarz odwiedzi go z początkiem września. Zuawi otrzymali nową strzelbę, tak zwaną *rifle improved*, która jednak wydaje im się za ciężką, tak że żałują swoich dawnych, lekkich karabinów.

Tutejsi ambasadorowie zagraniczni albo rozjeżdżali się już po największej części albo rozpoczynają wizyty pożegnawcze; zdaje się więc, że niezłatwione kwestye dyplomatyczne zostały odroczone zapewne aż do ostatecznych posiedzeń kongresu paryskiego.

Generał Schram odjeżdża w szczególnej misji do Berlina. Mówią, że ma wyrazić Królowi podziękowanie za pojednawcze postępowanie jego w sprawie neuenburskiej.

Temi dniami puszczono w obieg kilka monet złotych, wybitych ze złota z Kayenny.

Jak wiadomo, ustawione zostały popiersia Królowy Anglii i księcia Alberta w sali ratusza, gdzie rada gminna odbywa swe posiedzenia, na pamiątkę ich odwiedzin w ratuszu. Rada gminna miasta Paryża postanowiła teraz, ustawić w tej samej sali także popiersia królów Sardynii, Portugalii i Bawaryi.

Dziennik *Pays* zawiera korespondencyę z Egiptu z doniesieniem, że w chwili odejścia ostatnich wiadomości był lord Elgin z urzędnikami legacyi w Kairze. Dnia 5. czerwca miał odpłynąć z Suezu paropływem „Surinam“ wprost do Singapury. W Chinach pozostanie tak długo, dopokąd nieskończy się termin traktatu między Anglią i Chinami. Traktat ten został zawarty w Nankinie 26go sierpnia 1842 na lat 15, kończy się więc 26go sierpnia 1857.

Belgia.

(Rozruchy ustają. — Gościnność królewska.)

Bruxela, 5. czerwca. Z osób uwięzionych tu przy ostatnich rozruchach puszczono znowu pewną liczbę na wolność. — Większa część ściganych z prowincyi posiłków wojskowych ustąpiła już z miasta.

Z **Mons**, donosi gazeta tamtejsza z 5. czerwca: Skazano tu ośm osób na 5 do 8dniowy areszt za to, że miały udział w zaburzeniu nocnem z soboty na niedzielę.

Jego Mość Król odprowadzał W. księcia Konstantego, aż do Eschene, nad granicą Holandyi, i dopiero wczoraj w południe powrócił do Laeken.

Szwajcarya.

(Układy z Persją. — Przejazd Jej Mości Cesarzowy rosyjskiej. — Przypadek w Hauenstein.)

Berna, 2. czerwca. Szwajcarski ambasador w Paryżu, pułkownik Barmann, otrzymał z rady federacyjnej rozkaz, rozpocząć z ambasadorem perskim układy względem zawarcia traktatu handlowego między Szwajcaryą i Persją, gdyż państwo to jest bardzo ważne dla handlu szwajcarskiego.

Z **Szwajcaryi** donoszą pod dniem 3go czerwca: Mylnie pisały dzienniki, jakoby Cesarz Napoleon polecił marszałkowi Bosquet udać się do Genewy i powitać jego imieniem Cesarzową matkę rosyjską. Misja ta poruczona została komenderującemu w Lugdunie generałowi Castellane. Jej Mość Cesarzowa rosyjska opuściła zapewne wczoraj Genewę, a jutro przybędzie na Luzanę do Berny, gdzie miała zamiar zabawić cały dzień i być na obiedzie u amba-

sadora rosyjskiego. Kilka ekwipażów dworu cesarskiego przejeżdżało już przez Bernę. Dwór składa się z 60 osób. Wszyscy zagraniczni ambasadorowie zjeżdżali do Genewy. Rada państwa w Genewie i rada federacyjna nie składały Cesarzowej urzędownie swego uszanowania.

Dziennik *Schwab. Merkur* zawiera następujące telegraficzne depesze o nieszczęsnym wypadku w tunelu w Hauenstein:

Berna, 3. czerwca, 11. godz. 5. minuta przed południem: „Dziś zrobiono w zapadlinie mały otwór, u którego gasną wszelkie światła.“ — **Berna**, 4. czerwca, 10. godzina 15. minuta przed południem: „Wszyscy zasypiani w tunelu zostali wydobyti, ale niestety, jak się obawiano, nieżywi.“

Niemce.

(Przestroga poświęcającym się naukom prawa. — Obawa zarazy bydłowej.)

Berlin, 25go maja. Okolnikowem rozporządzeniem z dnia 13. maja napomniano uczęszczających do gimnazyjów młodych ludzi, a mianowicie tych, którzy nie mając dostatecznego majątku, chcą się przykładac do nauki prawa, że tylko po dłuższym bezpłatnem zatrudnieniu, będą mogli w wydziale sprawiedliwości otrzymać stałą posadę. Prowincyalne kolegia szkolne mają przestrzegać najszerzej tych młodych uczniów, którzy nie mają po temu zdolności, i radzić, ażeby zawczasu porzucili zawód, w którym wśród zachodzących okoliczności zagraża im niebezpieczeństwo rozminienia się z swoim celem.

Brema, 4go czerwca. Ogłoszonem dziś rozporządzeniem rządu zakazany został przywóz surowych, to jest zielonych, solonych i suchych skór wołowych, jako też wszelkich innych pośladków bydłowych, jako to: szerści, krwi, flaków, rogów, kopyt i kości, i w ogóle wszelkich surowych części zabitego lub odeszłego bydła, za pomocą transportu wodnego z portów rosyjskich do obrębu miasta Bremy pod karą policyjną 50 talarów i konfiskatą wprowadzonych artykułów.

Szwecya.

(Stan zdrowia Króla Jego Mości. — Ludność Stockholmu.)

Sztokholm, 2. czerwca. Od czasu wyzdrowienia był Król na trzech posiedzeniach rady państwa, i stan jego zdrowia jest dotąd pomyślny. Wicekról następcę tronu odjechał 30. z. m. paropływem „Wiken“ z Christianii do Gothenburgu, i spodziewany jest tu w krótkim czasie. Dzień jego odjazdu był już dawniej oznaczony i ogłaszany w dziennikach. — Według ostatnich obliczeń ma Sztokholm 100.040 mieszkańców, ludność pomnożyła się napływem z prowincyi. Prócz tego bawi w Sztokholmie do 5.000 osób zamieszkałych na prowincyi. Liczba wpisanych cudzoziemców wynosiła w zeszłym roku 25.000.

Rosya.

(Akademia wojskowa. — Misa hr. Putiatyna. — Powrót fregaty z Japonii.)

W jesieni tego roku wejdzie po raz pierwszy w moc obowiązującą ukaz cesarski względem nieograniczonego wstępu oficerów do akademii sztabu jeneralnego. Wstupując otrzymują wielkie przywileje, ale ażeby byli przypuszczeni, muszą się wykazać atestatami odznaczającego się uzdolnienia i poddać się kilku egzaminom ścisłym. — Jeden z oficerów rosyjskich, wyprawionych zeszłego roku za granicę, porucznik Szyszkow, otrzymał pochwałę za to, że na kwestyę z zakresu chemii wojskowej napisał rozprawę i przedłożył ją francuskiej akademii umiejętności, która uznała ją doskonałą i kazała wydrukować w dzienniku *Recueil des savantes étrangers*. Pochwałę tę ogłoszono naukowym instytutem wojskowym dziennym rozkazem. Petersburska akademja artylerji wyprawiła p. Szyszkowa za granicę, ażeby zebrał wiadomości o stanie chemii i techniki korpusu artylerji.

Do odjazdu ces. rosyjskiego admirała, hrabi Putiatyna, do Kiachty przywiązano domysł, że wyprawiony został z misją do dworu chińskiego. Teraz potwierdza się ten domysł, gdyż admirał udaje się w istocie, a raczej musiał już przybyć w tej chwili na dwór chiński w Pekinie. Bez wątpienia przyczyni się ta misja wielce do załatwienia teraźniejszych zatargów Chin z mocarstwami europejskimi, a zarazem wpłynie bardzo korzystnie na stosunki Rosyi z Chinami. Chińczycy pojmują już bez wątpienia teraz, że niezdolają na przyszłość utrzymać swej władzy tak daleko na północy i zachodzie, jak dzisiaj, a w razie poróżnienia się z Rosją nienamysłaliby się długo Mongołowie pograniczni prowincjom wzdłuż Syberyi, której stronie ofiarować mają swoje przymierze.

Fregatą „Olivuzza“, która w jesieni z zatoki Nikolajewskiej odpłynęła do Petersburga nadeszły wiadomości z Hongkong po koniec lutego. Fregata pod dowództwem kapitana Riminski-Korsakowa miała polecenie wymieniania ratyfikację rosyjsko-japońskiego traktatu, co też nastąpiło w listopadzie w Simodzie, gdzie bawiła kilka tygodni. Przy tej sposobności darowano rządowi japońskiemu działą z zozbitego okrętu „Diana“. Sprawę Rosyan popierał bardzo życzliwie jeneralny konsul amerykański. W styczniu znajdowała się fregata w zatoce pod Hongkong, a kilku oficerów rosyjskich bawiących w Hongkong, liczono także między tymi, których Chińczycy otruci chcieli, szczęściem, że podstęp się niepowiódł i nie wywarł szkodliwych skutków. Chociaż doniesienie bardzo oględnie wystawia stan rzeczy w Kantonie, jednak pokazuje się z niego, że Chiń-

czycy będą tą razą nierównie większy i silniejszy stawić opór, niż w przeszłej wojnie.

Grecya.

(Grecka ambasada w Paryżu.)

Pocztą oryentalną przywiozła do Tryestu następująca wiadomość z Aten: „Francuski ambasador w Atenach wezwał rząd grecki, ażeby ustanowił napowrót grecką ambasadę w Paryżu, a wezwanie to poparli ambasadorowie Anglii i Rosyi. Koszta utrzymania tej ambasady były już wymazane z budżetu. Rząd grecki przyrzekł uczynić zadość temu wezwaniu.“

Turcya.

(Rezydencya Sultana. — Wiadomości bieżące. — Rozkład wojska. — Bejram. — Trzęsienie ziemi.)

Z **Konstantynopola** nadeszły do Tryestu wiadomości z 28. maja. Sultana postanowił założyć rezydencyę swoją w Ismidzie, dokąd też miał udać się za nim korpus dyplomatyczny.

Wiadomości z **Konstantynopola** sięgają po dzień 29go maja. Niepokoilo, że nie było gdzie umieścić wojska, gdyż kasarnie nie wystarczały. Minister wojny Riza Basza postanowił porozdzielać je na inne prowincye, i jeden pułk kawalerji gwardyi i trzy bataliony szóstego pułku wyprawił do Damaszku, a drugą część armii do Rumelii, i na lewy brzeg Dunaju od Widdinu aż do Suliny włącznie z wyspami weżowemi. Główna kwatera armii anatolskiej będzie przeniesiona do Erzerum. W ogóle stanie teraz armia turecka na stopie pokoju. Święto Bejramu zaczęło się 24. z zwyczajną okazałością, pałacowa banda muzyczna pod kierunkiem kapelmistrza Guatelli przegrywała podczas pochodu Sultana i wspinał jej jego świty do meczetu Sultana Achmeta, hymn tureckiego państwa; w świecie Sultana znajdowali się między innemi Omer Basza i Ferhad Basza, który z wygnania powrócił.

Dnia 27. pod wieczór dało się czuć w Konstantynopolu lekkie trzęsienie ziemi. Ustawiczne na ulicach napady wznecają wielką obawę w mieszkańcach przedmieściach Pery, i słychać że postawie zagraniczni wydali zbiorową notę do Porty z wezwaniem, ażeby użyła sprężystych środków do utrzymania bezpieczeństwa. — Naib Emin Basza przybył do Konstantynopola i wyznaczono mu pomieszkanie w seraskeracie. Słychać, że chce odbyć pielgrzymkę do Mekki. Pojednanie z Seferem Baszą nie przyszło do skutku. *Oss. Triest.* utrzymuje, że powyższe wyznaczenie pomieszkania równa się aresztacy i że Naiba czeka internowanie.

Za kilka dni uda się Sultana w towarzystwie swych młodych zięciów w podróż na wybrzeże morza białego, do czego już poczyniono wszelkie przygotowania. Mówią o świetnej eskorcie wojkowej i o festynach, które przy tej sposobności wyprawione będą.

Azya.

(Powrót ambasadora angielskiego do Teheranu. — Przyjęcie posła rosyjskiego. — Sprawa księstwa Heratu.)

Jak donoszą dziennikowi „*Presse d'Orient*“ z **Teheranu** z 27. kwietnia, robią już w stolicy perskiej przygotowania na przyjęcie Murraya i wyprawiono w tym zamiarze Mihmandara na granicę państwa. Dnia 8. kwietnia odbył rosyjski generał Melikow świetny wjazd do Teheranu, przyczem towarzyszyła mu świta złożona z 18 oficerów rosyjskich i 60 kozaków. Uczta, jaką Szach wyprawił na cześć generała, przyrządzona była zupełnie na sposób europejski. — Gazeta urzędowa donosi: Mohammed Jussuf, który jak wiadomo po zamordowaniu Seida Ali Hana, księcia Heratu, z Issa Hanem opanował miasta, a podczas oblężenia Persów zdradził swoje stronnictwo i przeszedł do armii perskiej, z ułaskawieniem Szacha, został pomimo tego ułaskawienia wydany w Teheranie synom zamordowanego księcia i stracony na dniu 13. miesiąca Szabana (8. kwietnia). Spodziewano się, że synowie Seida Ali Hana poprzestaną na zwykłym okupie krwi, i Sadrazam ofiarował im nawet znaczną sumę; ale zawziętość ich nie dała się niczem przełagać. — Generał Bühler ma przedsięwziąć za urlopem wielką podróż do Europy.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 9. czerwca. Wczoraj wieczór renta 3% 67.52½. — Dziennik *Patrie* zbija powtórnie doniesienie jakoby Francya żądała uchylenia pana Vogorides z posady Kaimakama.

Liwurna, 3. czerwca. Jego cesarzewicz. Mość Arcyksiąże Ferdynand Maxymilia odpłynął wczoraj na pokładzie fregaty parowej „Elisabeth“.

Bononia, 7. czerwca. Wielkie zrobiono przygotowania na przyjęcie Jego Świątobliwości Papieża spodziewanego tu pojutrze. Wczoraj przybył Ojciec św. z Faenzy do Imoli, gdzie dzisiejszy dzień przepędza. Do Civitavechia przybyły dwa okręta z New-Castle z szynami na kolei żelazną z Rzymu do Civitavechia.

Alexandrya, 2. czerwca. Odstąpiono od projektu zaprowadzenia żeglugi holowniczej na kanałach Nilu. Wicekról wysłał swego syna do jednego i instytutów wychowawczych w Paryżu; Clot Bey będzie mu towarzyszyć.

Bombaj, 11. maja. Wojska angielskie zostaną jak słychać, jeszcze trzy miesiące w Persyi. Trzeci pułk kawalerji w Meeruti zbuntował się i ukarany został według praw wojennych.

Honkong, 25go kwietnia. Stan rzeczy niezmienił się. W Futszu szerzy się powstanie.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 11. czerwca. Na wczorajszym targu były następujące ceny: męc pszenicy (78 $\frac{1}{2}$) 4r.12k.; żyta (73 $\frac{1}{2}$) 2r.12k.; owsa (48 $\frac{1}{2}$) 1r.30k.; hreczki 2r.18k.; fasoli 2r.30k.; kartofli 1r.29k.; — cietnar siana 1r.; słomy paszniczej 54k.; podściółki 41k.; — sąg drzewa bukowego 10r., dębowego 8r.20k. mon. konw.

Kurs lwowski.

Dnia 10. czerwca.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski mon. konw.	4	46	4	49
Dukat cesarski " "	4	49	4	52
Półimperyal zł. rosyjski " "	8	19	8	23
Rubel srebrny rosyjski " "	1	37	1	38
Talar pruski " "	1	32 $\frac{1}{2}$	1	34
Polski kurant i pięciozłotówka " "	1	12	1	13
Galic. listy zastawne za 100 złr. } bez	82	36	83	3
Galic. obligacje indemnizacyjne } kuponów	79	30	80	—
5% Pożyczka narodowa }	83	36	84	12

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. czerwca o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 84 $\frac{5}{16}$ — 84 $\frac{7}{16}$. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 94 — 95. Lomb. wien. pożyczki z 5% 96 — 96 $\frac{1}{2}$. Obligacje długu państwa 5% 83 $\frac{1}{8}$ — 83 $\frac{1}{4}$, detto 4 $\frac{1}{2}$ % 73 — 73 $\frac{1}{4}$, det. 4% 65 $\frac{1}{4}$ — 65 $\frac{1}{2}$, detto 3% 50 $\frac{1}{4}$ — 50 $\frac{1}{2}$, detto 2 $\frac{1}{2}$ % 41 $\frac{1}{2}$ — 42, detto 1% 16 $\frac{1}{2}$ — 16 $\frac{3}{4}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 96. — Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 95 — Detto Peszt. 4% 95 — Detto Medyol. 4% 94 — Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 88 $\frac{1}{2}$ — 88 $\frac{3}{4}$. Galic. i węgier. 5% 79 $\frac{7}{8}$ — 81. Detto innych krajów koron. 86 $\frac{1}{2}$ — 86 $\frac{3}{4}$. Obl. bank. 2 $\frac{1}{2}$ % 63 $\frac{1}{2}$ — 63 $\frac{3}{4}$. Pożyczka loter. z r. 1834 333 — 334. Detto z r. 1839 145 $\frac{1}{2}$ — 146. Detto z r. 1854 111 — 111 $\frac{1}{8}$. Renty Como 16 — 16 $\frac{1}{4}$.
Galic. list. zastawne 4% 81 — 82. Półn. Oblig. Prior. 5% 87 $\frac{3}{4}$ — 88. Glognickie 5% 82 — 83. Obligacje Dun. żegluga par. 5% 85 $\frac{1}{2}$ — 86. Oblig. Lloyd (w srebrze) 5% 92 — 93. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 111 — 111 $\frac{1}{2}$. Akcyi bank. narodowego 1003 — 1005. Akcyje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 231 $\frac{1}{4}$ — 231 $\frac{1}{2}$. Akcyje niż. austr. tow. eskomp. 122 $\frac{1}{2}$ — 122 $\frac{3}{4}$. Detto Budziński-Lincko-Gmundzkiej kol. 263 — 264. Detto półn. kolei 195 $\frac{3}{8}$ — 195 $\frac{3}{4}$. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 265 $\frac{1}{2}$ — 265 $\frac{3}{4}$. Detto kolei ces. Eliz. po 200 złr. z wpłatą 30% 100 $\frac{3}{8}$ — 100 $\frac{5}{8}$. Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 106 — 106 $\frac{1}{4}$. Detto eisiańskiej kolei żel. 100 $\frac{3}{8}$ — 100 $\frac{3}{4}$. Detto Lomb.-wien. kol. żel. 252 $\frac{1}{2}$ — 253. Detto Cesarza Franc. Józ. wschod. kol. żel. 196 $\frac{1}{2}$ — 197. Detto losy tryest. 102 $\frac{1}{2}$ — 103. Detto tow. żegl. parowej 570 — 571. Detto 13. wydania — — Detto Lloyd 410 — 413. Peszt. mostu łańcuch. 73 — 74. Akcyje młyna parowego wiedeń. 64 — 66. Detto Pressb.-Tyrawskiej 1. wydania 27 — 28. Detto 2. wydania 37 — 38. Esterhazego losy 40 złr. 83 $\frac{1}{2}$ — 84. Windischgrätz losy. 28 — 28 $\frac{1}{4}$. Waldsteina losy 29 — 29 $\frac{1}{4}$. Keglevicha losy 15 — 15 $\frac{1}{2}$. Ks. Salma losy 40 — 40 $\frac{1}{4}$. St. Genois 39 $\frac{1}{2}$ — 39 $\frac{3}{4}$. Pallfego losy 39 $\frac{1}{2}$ — 39 $\frac{3}{4}$. Clarego 38 $\frac{1}{2}$ — 38 $\frac{3}{4}$.
Amsterdam 2 m. 87. — Augsburg 105 $\frac{1}{8}$. — Bukareszt 31 T. 264. Konstantynopol 31 T. — — Frankfurt 3 m. 104 $\frac{1}{4}$. — Hamburg 2 m. 77 $\frac{1}{4}$. — Liwurna 2 m. 105 $\frac{1}{4}$. — Londyn 3 m. 10-12 $\frac{1}{2}$. — Medyolan 2 m. 104. — Paryż 2 m. 121 $\frac{7}{8}$. — Cesarskich ważnych dukatów agio 7 $\frac{3}{4}$ — —. — Napoleondor 8 13 — — Angielskie Sovcr. 10 20 — —. Imperyal Ros. 8 23.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 10. czerwca.

Oblig. długu państwa 5% 83 $\frac{1}{8}$; 4 $\frac{1}{2}$ % —; 4% —; z r. 1850 —. 3% —; 2 $\frac{1}{2}$ % —. Losowane obligacje 5% —. Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z r. 1839 146 $\frac{7}{16}$. Wiedeń. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcyje bank. 1003. Akcyje kolei półn. —. Glognickiej kolei żelaznej —. Oedenburgskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żegluga parow. 571. Lloyd —. Galic. listy zast. w Wiedniu —. Akcyje niższ. austr. Towarzystwa eskomp. 500 złr. 612 $\frac{1}{2}$ złr.

Amsterdam 1. 2 m. —. Augsburg 105 $\frac{3}{8}$ m. Genua — 1. 2 m. Frankfurt 104 $\frac{1}{8}$ 2 m. Hamburg 77 $\frac{1}{8}$ 2 m. Liwurna — 1. 2 m. Londyn 10 — 12. 2 m. Medyolan —. Marsylia 121 $\frac{5}{8}$. Paryż 121 $\frac{7}{8}$. Bukareszt 264. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 7 $\frac{3}{4}$. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. —. Lomb. —. 5% niż. austr. obl. indemn. 80 $\frac{3}{4}$; innych krajów koron. —. Renty Como —. Pożyczka z r. 1854 —. Pożyczka narodowa 84 $\frac{3}{8}$. C. k. austr. akcyje skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 268 fr. Akcyje c. k. uprzyw. zakładu kredyt. 232. Hypotekar. listy zastawne —. Akcyje zachodniej kolei żelaznej

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. czerwca.

Hr. Potocki Leon. ces. ros. tajny radca, z Odesy. — PP. Czerkawski Jan, z Bukowiny. — Gottlieb Wincenty, z Dolhomoskisk. — Jaworski Apolinar, z Ordowa. — Kinze Piotr, z Kiernicy. — Malezewski Jul., z Skwarzawy. — Nahujowski Ant., z Czernicy. — Rozwadowski Edw., z Torówki. — Sroczyński Felix, z Brusna. — Ulaniecki Wład. i Walewski Alex., z Kłodna. — Żurkowski Aug., z Horbacz. — Gridoff Mikołaj, z Gałacza. — Albo Sardar Mikołaj i Grigorin Jerzy, książ. mold. bojary, z Jass.

Dnia 11. czerwca.

Hr. Borkowski Edw., z Gródka. — Hr. Komorowski Adam, z Morańca. — PP. Chelmiński Ign., z Kamienica. — Dyduński Wład., z Sielnicy. — Duchnowski Piotr, c. k. przeł. obw., z Żółkwi. — Łodyński Stanisław, z Milatyna. — Nowosielski Lud., z Zbory. — Rubczyński Alfred, z Stanina. — Szymonowscy Szymon i Franc., z Spasowa. — Wolański Erazm, z Czarnokonic. — Zdziechowski Lud., z Rosy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. czerwca.

Hr. Dzieduszycki Jul., do Jaryczowiec. — Br. Poten Henr., do Lahodowa. — PP. Abancourt Ksaw., do Dublan. — Dwernicki Alex., adw. kraj., do Stanisławowa. — Mohr Ehrenfeld Karol, c. k. major, do Pisek. — Jaworski Apol., do Ordowa. — Poten Kar., do Olszanki. — Poten Fryd., do Lahodowa. — Perelli Wilhelm, do Woli. — Rodakowski Felix, do Stanisławowa. — Radziński Ant., do Leszczyna. — Sroczyński Felix, do Wiednia. — Skarbek Borowski Maciej, do Hurka. — Siarczyński Wojc., do Streptowa. — Terlecki Julian, do Hubea. — Terlecki Antoni, do Krynicy. — Truskolawski Leonard, do Streptowa.

Dnia 11. czerwca.

Hr. O'Donnell Henryk, do Belzca. — Br. Beess Arnolf, do Boniowiec. — PP. Chrzanowski Ingacy, do Cwitolwy. — Duchnowski Piotr, c. k. przeł. obw., do Żółkwi. — Dulski Edw., do Hawcza. — Grigorecz Alexander, z Krakowa. — Nowosielski Ludwik, do Zbory. — Starzyński Stanisław, do Derewni. — Tęczyński Juliusz, do Uhorzec. — Zarewicz Wład., do Zawadki.

Spstrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. czerwca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.22	+ 16 3 $\frac{3}{4}$	75.7	południowy	sl. jasno
2. god. popoł.	324.79	+ 23 0 $\frac{0}{10}$	43.9	połud.-zach	" "
10. god. wiecz.	324.57	+ 18.4 $\frac{0}{10}$	70.4	"	" pochmurno

T E A T R.

Dziś: Komedia polska: „Majster i czeladnik.“ Przytem: **Widowisko obrazów optycznych.**

Dnia 10. czerwca 1857 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

14. 16. 32. 68. 69.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 20. czerwca i 1. lipca 1857 r.

KRONIKA.

Z wczorajszym numerem „Czasu“ 129 otrzymaliśmy listy prenumeracyjne powrotne, dla ułatwienia abonentom wczesnego przesyłania prenumeraty. — Prenumerata na sam dziennik „Czas“ dla abonentów zamiejscowych z przesyłką pocztową wynosi 5złr. na kwartał III.; zaś na dziennik „Czas“ z dodatkami (miesięcznym) 8złr. m. k. — Dodatek (miesięczny) „Czas“ wychodzi w zeszytach z 12 do 15 arkuszy druku 8vo; i składa uzupełniającą część samego Dziennika, dla tego osobno go prenumerować nie można. — Zbiór tylko wszystkich 12 zeszytów z roku upłynionego 1856, a stanowiących 4 tomy, jest do nabycia w ekspedycji „Czasu“, egzemplarz całkowity po 10złr. m.

— Miejska ludność pruskiego państwa wynosiła według „Pr. Corr.“ w końcu roku 1855, nielicząc w to wojska, 4,760,728 dusz. Ludność ta zasiedla 990 miast, licząc w to i Magdeburg-Neustadt za miasto osobne, 68 ma więcej niż po 10,000 mieszkańców cywilnych. Zaczynając od najludniejszych, wymienimy tu po kolei miasta z teraźniejszym stanem ich ludności. Z końcem roku 1855 miał Berlin 426,602 mieszkańców cywilnych, Wrocław 121,345, Kolonia z Deutz (5036) 105,504, Królewiec 77,748, Gdańsk 63,461, Magdeburg bez Neustadt-Magdeburg (11,680) i Sudenburg (4638) 55,229, Akwisgran 53,496, Szczecin 50,058, — Krefeld 45,197, Barmen 41,442, Elberfeld 41,080, Poznań 40,928, Halle 35,488, Poczdam 32,359, Frankfurt nad Odrą 30,938, Erfurt 28,327, Düsseldorf 26,553, Koblenz i Ehrenbreitstein (2141) 24,643, Elbing 23,702, Münster 22,870, Górlitz 22,634, Halberstadt 20,394, Brandenburg 19,383, Stralsund 18,850, Bonn 17,922, Trier 17,322, Memel 17,090, Dortmund 16,646, Liegnitz

15,891, Nordhausen 15,635, — Mühlhausen 14,577, Bydgoszcz (Bromberg) 14,412, Remscheid 14,160, Burg 14,056, Quedlinburg 13,968, Merscheid i Höhscheid 13,715, Tylża 13,678, Guben 13,501, Greifswald 13,470, Naumburg 13,361, Iserlohn także tyle, Schweidnitz 13,173, Głogów 13,003, Nissa 12,964, Landsberg 12,899, Essen 12,891, Eupen 12,779, Stargard 12,749, Zeitz 12,731, Aschersleben 12,563, Prenzlau 12,469, Minden 12,089, Wesel 11,881, Mühlheim an der Ruhr 11,789, Neustadt-Magdeburg 11,650, Duisburg 11,617, Toruń 11,438, Merseburg 11,228, Stolpe 11,135, Insterburg 11,080, Bielefeld 10,806, Paderborn 10,661, Anklam 10,624, Grünberg 10,603, Spandau 10,309, Kreuznach 10,161, Eisleben 10,063, i Charlottenburg 10,018 mieszkańców cywilnych.

— Pan Charles Green, syn sławnego żeglarsza napowietrznego, zamierza jak donosi „Athenaeum“ londyńskie, wspólnie z panem J. J. O. Taylor, wynalazcą śruby popędnej, zbadać środkową Australię za pomocą wielkiego balona. Przedsięwzięcie zaprosi wielu uczonych, ażeby znajdowali się na próbach ich żegluga napowietrznej i wpływem swoim poparli ich przedsięwzięcie.

— Król portugalski ofiarował Królowej Wiktorii w upominku byka i dwie krów szczególniejszej rasy. Budowa ich ciała jest kształtna, ale wysokość wynosi zaledwie 40 cali. Krowy są bardzo łagodne, ale byk eokolwiek niesforny. Gdy go sprowadzono na wzorowe gospodarstwo księcia Alberta, porwał się na spokojnego, domowego osła i zaledwie zdołano poskromić jego zacięłość.